Χτοι. Κίκονες

675 ἔθεν Μαρωνεῖ, ὃς καθοικίσαι φασὶν Σκύμνου
τοὺς Κίκονας στρατιώτας τοὺς ἐν Θρᾳκίους Περιήγησις
Αὕτη δὲ Αἴνου ἐγένετ' ὕστερον πόλις."

Ορφευς. Κικονία.

48 (46) Επι Ορφέως, κειμένου εν Κικονίᾳ.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οιάγρου παίδα θανόντα
Ορφέα εν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ορφέα Μοῦσαι έθαψαν
όν κτάνεν υψιμέδων Ζευς ψολόεντι βέλει.

Αριστοτ.
του έκαστος
των ελλήνων
τεθαμμένων γ θ:
επιγέγραπται
επι της ταφῆς:
T. D. σ. 316
σ. 318

Κίκονες.

« Τας μεν δη νέας τας πάσας απικομένας ες Δορίσκον οι ναύαρχοι κελεύσαντος Ξέρξεω ες τον αιγιαλόν τον προσεχέα Δορίσκω εκόμισαν, εν τω Σάλη τε Σαμοθρακίη πεπόλισται πόλις η Ζώνη, τελευταία δε αυτής Σέρρειον άκρη ουνομαστή. ο δε χώρος ούτος το παλαιόν ην <u>Κικόνων</u>. » Ηροδ. VII 59 σελ. 152

« Παραμείβετο δε (ο Ξέρξης) πορευόμενος εκ Δορίσκου πρώτα μεν τα Σαμοθρηίκια τείχεα, των εσχάτη πεπόλισται πόλις προς εσπέρων, τη ούνομα εστι Μεσαμβρίη. έχεται δε ταύτης Θασίων πόλις Στρύμη, δια δε σφέων το μέσον Λίσσος ποταμός διαρρέει, ος τότε ουκ αντέσχε το ύδωρ παρέχων τω Ξέρξεω στρατώ, αλλ' επέλιπε. η δε χώρη αύτη πάλαι μεν εκαλέετο Γαλλαϊκή, νυν δε Βριαντική, έστι μέν τοι τω δικαιοτάτω των λόγων, η αύτη <u>Κικόνων</u> » 108 σελ. 167.

« έθνεα δε Θρηίκων, δι' ων της χώρης οδόν εποιέετο (ο Ξέρξης), τοσάδε, Παίτοι, <u>Κίκονες</u>, Βίστονες, Σαπαίοι, Δερσαίοι, Ηδωνοί, Σάτραι. τούτων δε οι μεν παρά θάλασσαν κατοικημένοι εν τησι νηυσί είποντο· οι δε αυτών την μεσόγαιαν οικέοντες καταλεχθέντες τε υπ' εμεύ, πλην Σατρέων οι άλλοι πάντες πεζή αναγκαζόμενοι είποντο. » 110 σελ. 168.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κίκονες.

Στράβων Ζ. Σελ. 467. 44. 25. μετὰ δὲ τὴν ἀνὰ μέσον λίμνην Ξάνθα Μαρώνεια καὶ Ἴσμαρος, αἱ τῶν Κικόνων πόλεις.

,, 472. 57 Ἡ μὲν γὰρ Αἶνος κεῖται κατὰ τὴν πρότερον Ἀψυνθίδα νῦν δὲ Κορπιλικὴν λεγομένην, ἡ δὲ τῶν Κικόνων ἐφεξῆς πρὸς δύσιν. Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κίκονες.

...τὴν δὲ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐν Ἐλευσῖνι γενομένην Διοδ. Σικε-
την τελετήν, ἐπιφανεστάτην σχεδὸν οὖσαν ἁπασῶν, καὶ τὴν
ἐν Σαμοθρᾴκῃ καὶ τὴν ἐν Θρᾴκῃ ἐν τοῖς Κι- Βιβ. Ε΄
κοσιν ὅθεν ὁ καταδείξας Ὀρφεὺς ἦν, μυστικῶς πα- Κεφ. 77α
ραδίδοσθαι, κατὰ δὲ τὴν Κρήτην . . . νόμιμον Σελ. 91
ἅπασι φανερῶς τὰς τελετὰς ταύτας παραδίδοσθαι...

[Κίκονες· ἔθνος Θρᾳκικόν, [illegible] οἰκοῦσαι Στ. Βυζάντιος
τῶν Μαρωνειτῶν, ὡς δηλοῖ . . . . Εὐάνθης εκδ. Aug. Meinei-
δ' οἴκησεν ἐν Κικονίῃ ἵνα Μαρώνεια καλεῖ- kii. Berol. 1849.
ται "]

—

Κίκονες – καλεῖται add. M. ex Eust. ad Hom.
p. 359, 13: Κίκονες Θρᾳκικὸν ἔθνος.. [illegible]
δὲ ἦσαν τῶν Μαρωνιτῶν, ὡς δηλοῖ κατὰ τὸν ἐ-
θνικόλογον ὁ γράψας οὕτως " Εὐάνθης δ' ᾤκησεν
(οἴκησεν) ἐν Κικονίᾳ (Κικονίῃ) ἵνα Μαρώνεια κα-
λεῖται." quod Hellanici testimonium videtur.
pergit Eustathius ita: Μαρώνεια δὲ τὸ Κικόνων

Κίκονες.

κατὰ δύο κανόνας, ὡς ἐκδίδονται οἱ παλαιοί, οἳ καὶ δύο γενέσθαι φασὶν Ὀρφέας Κίκονας, ὧν ὁ μὲν τοῦ Θαμύρου παλαιὸς καὶ πολλῷ προγενέστερος τοῦ ὑστέρου καὶ ὡς αὐτοί φασιν ἕνδεκα γενεάς. quae non dubium est quin et ipsa ex Stephano petita sint pariter atque ea quae idem de Orpheo scripsit ad Il. p. 299.1. ὧν καὶ ὁ Κίκων Ὀρφεύς, ὃς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρτεύων δόξῃ, εἶτα καὶ μειζόνων ἀξιῶν ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρη ἐξ ἐπισυστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν. quae Eustathius Stephano, Stephanus autem Straboni debet, cujus vide excerpta libri septimi a Kramero edita p. 78."

Ἴσμαρος Κίκονες

675 Εἶδεν Μαρώνει, οὗ καθοικῆσαι το πρὶν τοὺς Κίκονας ἱστοροῦσι τοὺς ἐν Ἰσμάρῳ. — Σκύμνου Περιήγησις.

«Ἱερὰ δὲ ἦν Ἀπόλλωνος ἡ ἡ Μίλητος ἡ ἡ Κλάρος, καθὰ καὶ ἡ Δῆλος καὶ ἡ Πυθώ, καθ' Ὅμηρον δὲ καὶ ἡ Κίλλα καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τένεδος καὶ ἡ Ἴσμαρος.» Σημείωσις εἰς Διονυσίου Οἰκουμένης Περιήγησιν. Τ. Β. σ. 123. εκδ. Βιέννη 1807

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

136αα.

Λαοί Θράκης

25

Κίκονες.

Ηροδ. VII. 110-111. επ. κ. 59.

Στραβ. Ζ. απ. 467. όρα και Ιστορ. Α. απ. 46-47

ο Στραβ. λέγ. «... την Αίνον έκτισαν κατά την πρότερον Αψυνθίδα νυν δε Κορπιλικήν λεγομένην η δε των Κικόνων εφεξής πρός δύσιν»

(1) «τον αιγιαλόν τον προσεχέα Δορίσκω εκτίσαν, εν τω Σάλη τε Σαμοθρηικίη πεπόλισται πόλις, και Ζώνη, τελευταία δε αυτών Σέρρειον άκρη ονομαστή· ο δε χώρος ούτος το παλαιόν ήν Κικόνων», «παραμείβετο δε (Ξέρξης) κτλ. εχόμενα δε ταύτης διεξήιε πόλις Στρύμη διά δε σφέων του ~~ποταμού~~ ποταμός Λίσσος ποταμός διαρρέει ... η δε χώρα αύτη ... εστί ... Κικόνων.»

Πομπώνιος Μέλας (de situ orbis II 2) circa Hebrum Cicones; trans eumdem Doriscus κτλ.

«Ίσμαρος πόλις Θράκης των Κικόνων ...» Στεφ. Βυζάντιος.

«Κίκονες, γένος Θρακών.» Ησύχιος Αλεξανδρ.

Κίκονες. Κίκων. Ορφεύς. 26

Δίον. Πίμπλεια. Ορφεύς. Λείβηθρα. Αψυνθίς.

« Κίκονες, ων δοτ. Κίκοσι (Διοδ. Σικ.) τδ. Κικόνεσσι (Οδ.) οι. Θρακικ. λαός οικών επί της απέναντι της Θάσου πα- Λεξ. Σκ.
ραλίας κ επιλεγόμενος πέραν του Νέστου Σχ. ο Κίκων, Σακελλαρίδ.
ιδ. ο Ορφεύς Στραβ. Η χώρα αυτών Κικονία ή ία (Σουιδ.)
η Ηρ. εσθ. Κικόνιος, 3 α Κικόνιος οίνος » Σκιδ. »

« Κίκων, ονος, υιός Απόλλωνος κ Ροδόπης αφ' ου, λέγουσι, ω- " "
νομάσθησαν οι Κίκονες, Μ. Ετυμ. Και σαδ. Βίζονας
Φιλολ. εν Σχολ. »

« Ότι υπό τω Ολύμπω πόλις Δίον. έχει δε κώμην πλησί- Στραβ. Ζ.
ον Πίμπλειαν. ενταύθα τον Ορφέα διατρίψαι φασί τον Κίκο- 330. 18.
να, άνδρα γόητα, από μουσικής άμα κ μαντικής και
των περί τας τελετάς οργιασμών αγυρτεύοντα το πρώτον,
εἶτ' ήδη κ μειζόνων αξιούντα εαυτόν κ όχλον κ δύναμιν κατα-
σκευαζόμενον. τους μεν ουν εκουσίως αποδέχεσθαι, τινάς δ' υπιδο-
μένους επιβουλήν κ βίαν επισυστάντας διαφθείραι αυτόν. ενταύ-
θα πλησίον κ τα Λείβηθρα » Σ.

17. Ότι το Δίον η πόλις ουκ εν τω αιγιαλώ του Θερμαίου κόλπου. "
έστιν εν ταις υπωρείαις του Ολύμπου, αλλ' όσον επτά απέχει σταδίους
έχει δ' η πόλις το Δίον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ένθα Ορφεύς διέτριβεν. Επιτ.
58. Η μεν γαρ Αίνος κείται κατά την πρότερον Αψυνθίδα νυν δε
Κορπιλικήν λεγομένην, η δε των Κικόνων εφεξής προς δύσιν. » Σ.

Κίκονες. Σαπαῖοι.

Στραβ. Ζ. 331.44 « . . . μετα δε την ανα μέσον λίμνην Ξάνθεια Μαρώνεια. και Ἴσμαρος αι των Κικόνων πόλεις· καλεῖται δε νυν Ἰσμάρα πλησιον της Μαρωνείας· πλησίον δε η η Ἰσμαρὶς ἐξίησι λίμνη· καλεῖται δε το ρεῖθρον πότ. . . γειον· κατα δε η αι Θασίων λεγόμεναι κεφαλαι. Σαπαῖοι δ' εισιν οι υπερκείμενοι. »